

Arrest

nr. 326 853 van 16 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HAUQUIER
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 9 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI /*loco* advocaat V. HAUQUIER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 24 juli 2023, diende op 26 juli 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 9 december 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 9 december 2024 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 26/07/2023

Overdracht CGVS: 04/09/2023

U werd op 8 oktober 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 09.07 uur tot 11.40 uur, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, Meester Florent DEMAJ, loco Meester Franz GELEYN, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten, tot de Hawadle clan te behoren en soennitisch moslim te zijn. U woonde uw volledige leven samen met uw echtgenoot en negen kinderen in het dorp Jicibow, district Buloburde, provincie Hiiraan. U bent nooit naar school geweest en was een landbouwer en veehouder in Somalië.

Uw oudste zoon M. sloot zich in 2020 à 2021 aan bij de Ma'awisley-militie. Al-Shabaab vroeg uw echtgenoot om zijn zoon daar weg te halen, maar uw man weigerde, werd gearresteerd en werd drie maanden lang vastgehouden door Al-Shabaab. Gedurende deze periode kwam Al-Shabaab bij u langs en staken ze de kiosk en generator van uw man in brand.

Toen uw man drie maanden later werd vrijgelaten kwam hij terug naar huis. U vroeg uw oudste zoon M. om zijn vader te overtuigen ergens anders naartoe te gaan uit vrees dat Al-Shabaab terug zou komen en hem opnieuw zou arresteren. Enkele dorpsbewoners zagen uw oudste zoon echter thuiskomen en contacteerden Al-Shabaab.

Toen Al-Shabaab diezelfde avond bij u thuis langskwam ontstond er een vuurgevecht en werden uw echtgenoot en oudste zoon M. neergeschoten.

In 2022 kwam Al-Shabaab terug om uw zonen A. en H. onder dwang te rekruteren. U ging naar hun kamp om uw kinderen terug te vragen, maar Al-Shabaab weigerde, brak uw schouder en bracht u weg.

Ongeveer twee maanden na zijn ontvoering kon uw zoon A. ontsnappen naar de stad Buloburde. Zes maanden later kreeg u in Buloburde te horen dat uw andere zoon H. in een auto-ongeluk om het leven was gekomen.

U bent met behulp van een smokkelaar per vliegtuig in juli 2023 uit Somalië vertrokken. U liet uw kinderen bij verwanten in Buloburde achter. U bent diezelfde maand in België toegekomen en heeft op 26 juli 2023 een verzoek om internationale bescherming ingediend.

U vreest bij terugkeer naar Somalië door Al-Shabaab opgesloten en vermoord te worden.

U legt ter staving van uw verzoek een attest betreffende uw VGV alsook een Belgisch medisch attest neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn:

U legt tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw vluchtmotieven in Somalië:

- U stelt bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw echtgenoot een adviseur was, dat hij een groep Ma'awisley had opgericht en dat hij daardoor door Al-Shabaab vermoord werd (Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Bij het CGVS verklaart u echter dat uw oudste zoon M. bij de Ma'awisley zat, dat uw echtgenoot een landbouwer was die ook belastingen voor Al-Shabaab inde en dat hij niets te maken had met de Ma'awisley (CGVS, p.9, p.11). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, stelt u dat de tolk bij de DVZ u misschien verkeerd begrepen heeft (CGVS, p.13). U heeft echter ondubbelzinnig aangegeven dat u de tolk op het interview bij de DVZ goed heeft begrepen en heeft geen melding van vertaalfouten gemaakt toen u hier specifiek naar werd gevraagd (CGVS, p.3).*

U legt inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af betreffende de vervolgingsfeiten die u en uw familie in Somalië meemaakten:

- U verklaarde bij de DVZ dat Al-Shabaab uw zonen A. en H. vanuit de Koranschool ontvoerde (Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Bij het CGVS verklaart u dat Al-Shabaab uw zonen vanop het veld ontvoerde (CGVS, p.14). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen betreffende de plaats waar Al-Shabaab uw kinderen ontvoerde, stelt u enkel dat uw kinderen in het dorp waren en naar de Koranschool gingen (CGVS, p.14).*
- U verklaarde bij de DVZ dat Al-Shabaab uw kinderen ontvoerde, dat u hen achtervolgde, uw kinderen terugnam, dat Al-Shabaab u toen op uw hoofd sloeg, uw schouder brak en dat ze vervolgens uw kinderen opnieuw meenamen. U maakt hier geen melding van uw tweede bezoek aan Al-Shabaab (Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Bij het CGVS verklaart u echter dat Al-Shabaab bij uw eerste bezoek uw schouder niet hebben gebroken, maar dat dat pas één maand later is gebeurd, nadat u voor een tweede keer achter uw kinderen ging vragen (CGVS, p.12).*
- U stelt bij de DVZ dat één van uw kinderen overleden is en dat de andere spoorloos is (Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Bij het CGVS verklaart u echter dat uw zoon H. overleden is en dat uw zoon A. momenteel bij zijn paternale oom in Buloburde verblijft (CGVS, p.10).*
- U verklaart eerst dat u reeds in Halgan zat toen men u zei dat uw zoon A. uit het Al-Shabaab kamp ontsnapt was (CGVS, p.14), om even later te verklaren dat u pas naar Halgan bent vertrokken nadat men u vertelde dat uw zoon A. ontsnapt was (CGVS, p.14).*
- U verklaart eerst dat u zes maanden na het ontsnappen van A. uit het Al-Shabaab kamp te horen kreeg dat uw zoon H. overleden was, dat Al-Shabaab toen tot bij u kwam om uw geiten op te eisen en dat u dan pas uit het dorp bent vertrokken (CGVS, p.9). Even later stelt u echter dat u al zes maanden in het dorp Buloburde was toen u te horen kreeg dat uw zoon H. overleden was en dat Al-Shabaab eigenlijk nog voor de ontsnapping van A. uw dieren was komen opeisen (CGVS, p.15).*

U maakt bij de DVZ geen gewag van uw oudste zoon M., diens lidmaatschap bij de Ma'awisley of zijn problemen met Al-Shabaab, dewelke een kernelement in uw relaas is:

- U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) enkel dat uw echtgenoot door Al-Shabaab vermoord is, u maakt hier geen gewag van problemen en de moord op uw oudste zoon M. (Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Nochtans is het lidmaatschap van uw oudste zoon M. bij de Ma'awisley een kernelement in uw asielaanvraag (CGVS, p.9). Gevraagd waarom u plots met nieuwe elementen op de proppen komt, stelt u enkel dat u bij de DVZ wel heeft verteld dat u de kinderen van uw oudste zoon M. heeft opgevoed (CGVS, p.11), dewelke geen aannemelijke reden is voor uw inconsistente verklaringen.*

Gezien al het bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Documenten kunnen een geloofwaardig relaas hoogstens ondersteunen, wat hier niet het geval is. Betreffende uw medisch attest omtrent uw VGV type 3 (document 1) kan gesteld worden dat, gezien u hier geen vrees rond heeft vermeld (CGVS, p.8, p.10), dit document niet relevant is voor uw verzoek om internationale bescherming. Betreffende uw Belgisch medisch attest (document 2) kan gesteld worden dat deze over uw diabetes en lichamelijke kwalen gaan, zoals pijn in uw oog, pijn in uw ledematen, buikpijn en constipatie. Deze kwalen zijn echter niet relevant in uw verzoek om internationale bescherming. De door u neergelegd documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

Uw advocaat haalt aan dat er geen twijfel is dat u uit Somalië afkomstig bent en vraagt u de subsidiaire beschermingsstatus op basis van uw regio van herkomst toe te kennen indien uw vluchtmotieven niet voldoende zouden zijn om u de vluchtelingenstatus toe te kennen (CGVS, p.16). De opmerkingen van uw advocaat kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR/SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie._overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab.

De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouders om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit

voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Hiraaan te worden beoordeeld.

Hiraaan wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "louter aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Hiraaan een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Hiraaan is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Hiraaan vormt samen met de regio Middle Shabelle de deelstaat Hirshabelle. Hiraaan is één van de bolwerken van al-Shabaab. Al-Shabaab controleerde grote delen van de landelijke gebieden en belangrijke aanvoerroutes. Echter, sinds het begin van het militair offensief van de regeringstroepen en hun bondgenoten in de zomer van 2022 is de controle van al-Shabaab in beweging. Er vonden confrontaties plaats tussen al-Shabaabstrijders, het nationale leger en ATMIS. Het Somalische leger voerde ook operaties uit tegen al-Shabaab samen met lokale clanmilities (de Macawiisley). De regering zou eind september 2022 in een tijdspanne van drie weken de controle over 40 nederzettingen in de regio Hiraaan herwonnen hebben, hoewel in oktober 2022 gemeld werd dat geen van hen grote steden waren en dat al-Shabaab sindsdien de controle over sommige van deze gebieden had herwonnen. Hiraaan wordt tevens gekenmerkt door clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Hiraaan geschat op 420.060 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 207 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (104). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten, de regionale politie en clanmilities, militaire operaties van het Somalische leger, soms met de hulp van de Hawadle-clanmilities, tegen al-Shabaab en aanvallen van de Hawadleclan tegen al-Shabaab. ACLED tekent ook enkele gevallen op van gevechten tussen troepen van het nationale leger en interclangeweld. De 406 dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert ook burgerdoden door dit geweld. In de categorie explosions/remote violence telt ACLED 57 incidenten, waarbij al-Shabaab vooral aanvallen pleegt tegen nationale en internationale strijdkrachten, Hawadle-clanmilities en burgers. Al-Shabaab gebruikt hiervoor IED's, handgranaten, morteraanvallen, autobommen en voert vijf zelfmoordaanslagen uit. De overige incidenten zijn vooral operaties tegen al-Shabaab uitgevoerd door het nationale leger, luchtaanvallen door het US AFRICOM en het Turkse leger in Somalië (TURKSOM).

Er worden 95 burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld, vooral door de zelfmoordaanslagen van al-Shabaab. Bij incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) noteert ACLED 46 incidenten. Al-Shabaab is in 15 van de 46 incidenten de actor. De groepering ontvoert onder andere boeren en herders van de Hawadleclan als wraakactie en doodt burgers waaronder een koranleer en zakenman. Daarnaast noteert ACLED 25 incidenten van clangeweld door verschillende clanmilities tegen burgers behorende tot andere clans. Bijna alle intern ontheemden die vluchtten omwille van overstromingen en in mindere mate omwille van droogte en conflict/onveiligheid, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraaan sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Hiraaan in uw hoofdteermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Hiraaan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Hiiraan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Hiiraan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. U maakt immers uw problemen en persoonlijke situatie - als alleenstaande vrouw die gevisieerd wordt - niet aannemelijk.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in.

Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

*“- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM);
- artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951;
- art. 48/3 van de wet van 15 december 1980;
- art. 48/4 van de wet van 15 december 1980;
- art. 57/6/1 van de wet van 15 december 1980;
- art. 62 van de wet van 15 december 1980; 3
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering);
- artikel 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).”*

Dat verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zou verklaard hebben dat haar echtgenoot de groep Ma'awisley had opgericht en hierdoor vermoord werd door Al-Shabaab, dit terwijl zij op het commissariaat-generaal (CGVS) verklaarde dat haar oudste zoon lid van deze groepering was en dat de problemen voornamelijk hieruit voortkwamen. Dat verzoekende partij wenst te benadrukken dat haar echtgenoot nooit lid is geweest van de groep Ma'awisley, noch deze heeft opgericht, en dat het wel degelijk

haar oudste zoon, M., was die zich bij deze groepering had aangesloten. Dat verwerende partij voorts stelt dat verzoekende partij bij de DVZ zou verklaard hebben dat haar zonen A. en H. vanuit de Koranschool ontvoerd werden, terwijl ze op het CGVS verklaarde dat zij vanop het veld ontvoerd werden. Dat verzoekende partij ter zake wenst te verduidelijken dat de Koranschool plaatsvond op het veld en er dus geen sprake is van enige tegenstrijdigheid, aangezien ze hetzelfde verklaarde, namelijk dat haar zonen werden ontvoerd vanuit de Koranschool, die plaatsvond op het veld.

Dat verwerende partij stelt dat verzoekende partij bij de DVZ stelde dat één van haar kinderen overleden is en dat de andere spoorloos is, terwijl zij bij het CGVS verklaarde dat haar zoon H. overleden is en haar zoon A. zich op dat moment bij zijn paternale oom in Buloburde bevond. Dat verzoekende partij erop wenst te wijzen dat zij reeds bij de DVZ verklaarde dat haar zoon A. zich in Buloburde bevond (zie DVZ-verklaring, punt 17). Dat verwerende partij wijst op nog een aantal andere tegenstrijdigheden en stelt dat verzoekende partij bij de DVZ geen gewag maakte van haar oudste zoon M., diens lidmaatschap bij de Ma'awisley of zijn problemen met Al-Shabaab, dit terwijl dit een kernelement in het relaas van verzoekende partij is. Dat verzoekende partij erop wenst te wijzen dat zij wel degelijk bij de DVZ meermaals verklaard heeft dat haar man en oudste zoon vermoord werden en expliciet stelt dat haar man en zoon vermoord werden door Al-Shabaab (zie DVZ-verklaring, punten 14, 17 en 33), ze bevestigde eveneens tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat ze wel vermeld had bij de DVZ dat haar zoon en man samen gedood werden (gehoorverslag CGVS, p. 13), wat dus tevens blijkt uit de verklaringen afgelegd tegenover de DVZ (zie DVZ-verklaring, punt 33). Dat verzoekende partij tevens wenst te wijzen op het feit dat zij analfabeet en ongeschoold is (Notities persoonlijk onderhoud, p. 2 en 5), wat een verklaring kan bieden voor enige verwarring die mogelijks ontstaan is tijdens het gehoor bij de DVZ en waardoor er een aantal tegenstrijdigheden vallen op te merken in haar verklaringen, doch dit neemt niet weg dat zij wel degelijk reeds bij de DVZ sprak over het feit dat zowel haar man als haar oudste zoon vermoord werden door Al-Shabaab.

Dat men aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel had moeten verlenen, aangezien haar geloofwaardigheid reeds vaststond. Verzoekster verwijst naar rechtspraak van de Raad omtrent het voordeel van de twijfel.

Dat verzoekende partij voor het overige verwijst naar haar verklaringen ter zake. Dat verzoekende partij ten slotte nog wenst te wijzen op haar kwetsbare situatie, een alleenstaande vrouw op leeftijd die slachtoffer werd van traumatische gebeurtenissen, en van mening is dat verwerende partij te weinig rekening heeft gehouden met haar specifieke situatie en kwetsbaarheid bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming.

Overwegende dat verzoekende partij een alleenstaande vrouw, op zekere leeftijd (zij is bijna 52 jaar oud) is. Dat haar echtgenoot en haar oudste zoon, M., gedood werden door Al-Shabaab, ter staving hiervan legt verzoekende partij een certificaat van overlijden (voorzien van een Engelse vertaling) neer (stuk 2). Dat dit met zich meebrengt dat verzoekende partij een alleenstaande moeder is, die de zorg moet dragen voor haar overige kinderen, zonder te kunnen rekenen op de steun van haar echtgenoot en haar oudste kinderen. Dat dit, gezien de situatie in Somalië, in het bijzonder in de regio van herkomst van verzoekende partij, en specifiek de situatie omtrent vrouwenrechten, reeds wijst op een zeer verhoogde kwetsbaarheid van verzoekende partij. Dat verzoekende partij bovendien analfabeet en ongeschoold is (zie gehoorverslag CGVS, pp. 2 en 5) en voordat zij naar België kwam huisvrouw was, wat verder bijdraagt aan haar verhoogde kwetsbaarheid. Dat verwerende partij vrijwel met geen woord rept over deze verhoogde kwetsbaarheid, dit terwijl er klaarblijkelijk in de EUAA "*Country Guidance: Somalia*" van augustus 2023, waarnaar verwerende partij zelf verwijst en er dus van op de hoogte is, staat dat in het geval van alleenstaande vrouwen en vrouwelijke gezinshoofden zonder steun/clan-netwerk een gegronde vrees voor vervolging bestaat in heel Somalië, met inbegrip van Zuid-Centraal Somalië, Puntland en Somaliland.

Dat verwerende partij, in het onderdeel met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus, stelt dat verzoekende partij haar problemen en persoonlijke situatie – als alleenstaande vrouw die gevisieerd wordt – niet aannemelijk maakt, zonder hier dieper op in te gaan waarom haar persoonlijke situatie als alleenstaande vrouw niet aannemelijk zou zijn. Dat verzoekende partij, door middel van het neerleggen van het overlijdensattest met betrekking tot haar man en oudste zoon (stuk 2), aantoont dat zij wel degelijk een alleenstaande vrouw is.

Dat slachtoffers van Al-Shabaab beschouwd moeten worden als een bepaalde sociale groep. Dat verzoekende partij eveneens deel uitmaakt van een andere sociale groep die vervolging te vrezen heeft, namelijk deze van alleenstaande vrouwen zonder steun, die woonachtig zijn in een gebied dat grotendeels onder controle staat van Al-Shabaab.

Verzoekster verwijst naar de huidige veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië en brengt landeninformatie bij hieromtrent.

Dat verzoekende partij wenst op te merken dat zij verklaard heeft afkomstig te zijn van het platteland in de regio Hiraan (Notities persoonlijk onderhoud, p. 3), alwaar Al-Shabaab meer controle heeft volgens bovenstaande objectieve informatie. Dat verwerende partij stelt dat verzoekende partij haar problemen en persoonlijke situatie als alleenstaande vrouw die geïsoleerd wordt, niet aannemelijk maakt. Dat verzoekende partij zich absoluut niet akkoord kan verklaren met deze zienswijze. Dat hierboven reeds werd gewezen op haar verhoogde kwetsbaarheid, als alleenstaande, ongeletterde en ongeschoolde vrouw op leeftijd met minderjarige kinderen, die bovendien komt uit een regio die beschouwd moet worden als één van de bolwerken van Al-Shabaab. Verzoekster citeert uit landeninformatie van EUAA in verband met seksueel geweld tegen vrouwen en meisjes. Dat verzoekende partij bijgevolg, als alleenstaande vrouw afkomstig uit een gebied onder controle van Al-Shabaab, waarvan reeds de echtgenoot en twee zonen gedood werden door Al-Shabaab, wel degelijk een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van seksueel geweld en dat dit dus een eerste persoonlijke omstandigheid uitmaakt die haar risico op ernstige bedreiging van haar leven of persoon bij terugkeer naar Hiraan verhoogt. Dat verzoekende partij, zoals reeds meermaals aangehaald, een alleenstaande vrouw is die de zorg zal moeten dragen voor haar overblijvende kinderen, wat eveneens een persoonlijke omstandigheid uitmaakt die haar risico op ernstige bedreiging van haar leven of persoon verhoogt. Verzoekster verwijst naar landeninformatie.

Dat uit bovenstaande informatie bijgevolg blijkt dat verzoekende partij, als alleenstaande vrouw en vrouwelijk gezinshoofd, die niet kan rekenen op de bescherming van een echtgenoot, het verhoogde risico loopt om te worden blootgesteld aan stigmatisering (alleen wonen als vrouw gaat namelijk in tegen de cultuur en het geloof) en dat zij problemen kan ondervinden met het vinden van gepaste huisvesting voor haar gezin (het is moeilijk om een woning te huren of te kopen als alleenstaande vrouw) waardoor het gezin meer blootgesteld dreigt te worden aan het wel degelijk aanwezige willekeurig geweld in de regio van herkomst. Dat zij eveneens blootgesteld kan worden aan seksueel geweld en haar gezin een verhoogd risico heeft op ondervoeding. Dat dit alles ernstige persoonlijke omstandigheden zijn die ervoor zorgen dat verzoekende partij specifiek geraakt wordt door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Hiraan en die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, dit in tegenstelling tot wat verwerende partij, zonder enige dienstige argumentatie ter zake, beweert. Bijgevolg is verzoekende partij van mening dat haar terugkeer naar Somalië haar zou blootstellen aan behandelingen die verboden zijn door artikel 3 van het EVRM.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift een overlijdensattest van 14 december 2024 (stuk 2).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoekster slaagt er niet in haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoekster kan geen afbreuk doen aan haar verklaringen door louter in één versie van de feiten te volharden. Zij kan evenmin haar analfabetisme en ongeschooldheid aanvoeren ter verschoning van haar tegenstrijdige verklaringen. Ook van een analfabeet en ongeschoold iemand kunnen immers coherente en niet-tegenstrijdige verklaringen worden verwacht over de feiten die aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst.

Waar verzoekster verwijst naar haar kwetsbare situatie als een alleenstaande vrouw op leeftijd die slachtoffer werd van traumatische gebeurtenissen en dat meer rekening gehouden moest worden met haar specifieke situatie, wijst de Raad erop dat verzoekster bij aanvang van de procedure een vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" heeft ingevuld en hierbij "nee" antwoordde op de vraag of er bepaalde elementen of

omstandigheden zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Vragenlijst “*bijzondere procedurele noden*” DVZ, stuk 7). Bovendien benadrukt de Raad de Raad dat verzoekster door te verwijzen naar haar specifieke profiel niet aantoonde dat haar cognitief geheugen dermate is aangetast waardoor zij niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voren te brengen. Hetzelfde geldt voor waar verzoekster ter terechtzitting stelt dat zij medische problemen heeft. Verzoekster brengt desbetreffend geen enkel bewijs bij. Verzoekster toont verder evenmin aan dat haar gezondheidstoestand van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Verzoekster moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Wat betreft het overlijdenscertificaat dat verzoekster neerlegt wijst de Raad erop dat het vermeldt dat de getuigen, verzoeksters familieleden, door de administratie van Buloburte District werden ontvangen op 14 december 2024, meer dan een jaar nadat verzoekster haar asielaanvraag indiende. Dat verzoekster deze documenten thans slechts in deze fase van de asielprocedure aanvraagt en neerlegt, zonder een verklaring te bieden waarom zij deze stukken nu pas kan voorleggen, is dan ook geheel niet aannemelijk en doet, gelet op het gesolliciteerde karakter, afbreuk aan de bewijswaarde van het neergelegde document. De Raad benadrukt dat van een verzoekster om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat zij de instanties belast met het onderzoek naar haar verzoek, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten.

De Raad stelt dan ook vast dat dit document een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont, nu deze wordt bijgebracht na de kennisgeving van de bestreden beslissing. Verder kunnen documenten slechts een begin van bewijs zijn indien ze worden ondersteund door andere deugdelijke documenten en/of geloofwaardige en coherente verklaringen. Zoals hoger reeds gesteld zijn verzoeksters verklaringen dermate incoherent dat geen geloof kan worden gehecht aan haar asielrelaas. Bovenal wordt het overlijden van haar echtgenoot en zoon gesitueerd op 28 september 2022. Dit is niet in overeenstemming met verzoeksters verklaringen bij aanvang van de procedure, waar zij op 11 augustus 2023 tot tweemaal toe aangaf dat haar echtgenoot 9 maanden geleden werd vermoord, wat niet overeenkomt met de periode van eind september 2022 (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 7-8). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 8 oktober 2024 situeert verzoekster het incident waarbij haar echtgenoot en zoon omkwamen, drie à vier jaar geleden (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 10), wat evenmin chronologisch rijmt met een incident in 2022.

Waar verzoekster nog stelt dat zij tot de sociale groep behoort van Somalische alleenstaande vrouwen zonder steun die woonachtig zijn in een gebied dat grotendeels onder controle staat van Al-Shabaab, wijst de Raad erop dat verzoekster dit profiel niet hardmaakt wegens haar reeds ongeloofwaardig bevonden asielrelaas. Door louter te citeren uit algemene landeninformatie aangaande de situatie voor alleenstaande vrouwen qua huisvesting, ondervoeding en seksueel geweld in Somalië, doet zij dit evenmin.

Gelet op bovenstaande vaststellingen en gelet op het feit dat verzoekster geen andere dienstige argumenten bijbrengt die afbreuk kunnen doen aan de motieven van de bestreden beslissing, neemt de Raad deze over:

“U legt tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw vluchtmotieven in Somalië:

- *U stelt bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw echtgenoot een adviseur was, dat hij een groep Ma’awisley had opgericht en dat hij daardoor door Al-Shabaab vermoord werd (Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Bij het CGVS verklaart u echter dat uw oudste zoon M. bij de Ma’awisley zat, dat uw echtgenoot een landbouwer was die ook belastingen voor Al-Shabaab inde en dat hij niets te maken had met de Ma’awisley (CGVS, p.9, p.11). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, stelt u dat de tolk bij de DVZ u misschien verkeerd begrepen heeft (CGVS, p.13). U heeft echter ondubbelzinnig aangegeven dat u de tolk op het interview bij de DVZ goed heeft begrepen en heeft geen melding van vertaalfouten gemaakt toen u hier specifiek naar werd gevraagd (CGVS, p.3).*

U legt inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af betreffende de vervolgingsfeiten die u en uw familie in Somalië meemaakten:

- *U verklaarde bij de DVZ dat Al-Shabaab uw zonen A. en H. vanuit de Koranschool ontvoerde (Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Bij het CGVS verklaart u dat Al-Shabaab uw zonen vanop het veld ontvoerde (CGVS, p.14). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen betreffende de plaats waar Al-Shabaab uw kinderen ontvoerde, stelt u enkel dat uw kinderen in het dorp waren en naar de Koranschool gingen (CGVS, p.14).*

- U verklaarde bij de DVZ dat Al-Shabaab uw kinderen ontvoerde, dat u hen achtervolgde, uw kinderen terugnam, dat Al-Shabaab u toen op uw hoofd sloeg, uw schouder brak en dat ze vervolgens uw kinderen opnieuw meenamen. U maakt hier geen melding van uw tweede bezoek aan Al-Shabaab (Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Bij het CGVS verklaart u echter dat Al-Shabaab bij uw eerste bezoek uw schouder niet hebben gebroken, maar dat dat pas één maand later is gebeurd, nadat u voor een tweede keer achter uw kinderen ging vragen (CGVS, p.12).
- U stelt bij de DVZ dat één van uw kinderen overleden is en dat de andere spoorloos is (Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Bij het CGVS verklaart u echter dat uw zoon H. overleden is en dat uw zoon A. momenteel bij zijn paternale oom in Buloburde verblijft (CGVS, p.10).
- U verklaart eerst dat u reeds in Halgan zat toen men u zei dat uw zoon A. uit het Al-Shabaab kamp ontsnapt was (CGVS, p.14), om even later te verklaren dat u pas naar Halgan bent vertrokken nadat men u vertelde dat uw zoon A. ontsnapt was (CGVS, p.14).
- U verklaart eerst dat u zes maanden na het ontsnappen van A. uit het Al-Shabaab kamp te horen kreeg dat uw zoon H. overleden was, dat Al-Shabaab toen tot bij u kwam om uw geiten op te eisen en dat u dan pas uit het dorp bent vertrokken (CGVS, p.9). Even later stelt u echter dat u al zes maanden in het dorp Buloburde was toen u te horen kreeg dat uw zoon H. overleden was en dat Al-Shabaab eigenlijk nog voor de ontsnapping van A. uw dieren was komen opeisen (CGVS, p.15).

U maakt bij de DVZ geen gewag van uw oudste zoon M., diens lidmaatschap bij de Ma'awisley of zijn problemen met Al-Shabaab, dewelke een kernelement in uw relaas is:

- U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) enkel dat uw echtgenoot door Al-Shabaab vermoord is, u maakt hier geen gewag van problemen en de moord op uw oudste zoon M. (Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Nochtans is het lidmaatschap van uw oudste zoon M. bij de Ma'awisley een kernelement in uw asielrelaas (CGVS, p.9). Gevraagd waarom u plots met nieuwe elementen op de proppen komt, stelt u enkel dat u bij de DVZ wel heeft verteld dat u de kinderen van uw oudste zoon M. heeft opgevoed (CGVS, p.11), dewelke geen aannemelijke reden is voor uw inconsistente verklaringen.

Gezien al het bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Documenten kunnen een geloofwaardig relaas hoogstens ondersteunen, wat hier niet het geval is. Betreffende uw medisch attest omtrent uw VGV type 3 (document 1) kan gesteld worden dat, gezien u hier geen vrees rond heeft vermeld (CGVS, p.8, p.10), dit document niet relevant is voor uw verzoek om internationale bescherming. Betreffende uw Belgisch medisch attest (document 2) kan gesteld worden dat deze over uw diabetes en lichamelijke kwalen gaan, zoals pijn in uw oog, pijn in uw ledematen, buikpijn en constipatie. Deze kwalen zijn echter niet relevant in uw verzoek om internationale bescherming. De door u neergelegd documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

Uw advocaat haalt aan dat er geen twijfel is dat u uit Somalië afkomstig bent en vraagt u de subsidiaire beschermingsstatus op basis van uw regio van herkomst toe te kennen indien uw vluchtmotieven niet voldoende zouden zijn om u de vluchtelingenstatus toe te kennen (CGVS, p.16). De opmerkingen van uw advocaat kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen."

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Aangaande de veiligheidssituatie van de regio van herkomst van verzoekster in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, herneemt de Raad de motivering van de bestreden beslissing:

"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op

<https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Hiiraan te worden beoordeeld.

Hiraan wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Hiraan een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Hiraan is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Hiraan vormt samen met de regio Middle Shabelle de deelstaat Hirshabelle. Hiraan is één van de bolwerken van al-Shabaab. Al-Shabaab controleerde grote delen van de landelijke gebieden en belangrijke aanvoerroutes. Echter, sinds het begin van het militair offensief van de regeringstroepen en hun bondgenoten in de zomer van 2022 is de controle van al-Shabaab in beweging. Er vonden confrontaties plaats tussen al-Shabaabstrijders, het nationale leger en ATMIS. Het Somalische leger voerde ook operaties uit tegen al-Shabaab samen met lokale clanmilities (de Macawiisley). De regering zou eind september 2022 in een tijdspanne van drie weken de controle over 40 nederzettingen in de regio Hiraan herwonnen hebben, hoewel in oktober 2022 gemeld werd dat geen van hen grote steden waren en dat al-Shabaab sindsdien de controle over sommige van deze gebieden had herwonnen. Hiraan wordt tevens gekenmerkt door clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Hiraan geschat op 420.060 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 207 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (104). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten, de regionale politie en clanmilities, militaire operaties van het Somalische leger, soms met de hulp van de Hawadle-clanmilities, tegen al-Shabaab en aanvallen van de Hawadleclan tegen al-Shabaab. ACLED tekent ook enkele gevallen op van gevechten tussen troepen van het nationale leger en interclangeweld. De 406 dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert ook burgerdoden door dit geweld. In de categorie explosions/remote violence telt ACLED 57 incidenten, waarbij al-Shabaab vooral aanvallen pleegt tegen nationale en internationale strijdkrachten, Hawadle-clanmilities en burgers. Al-Shabaab gebruikt hiervoor IED's, handgranaten, morteraanvallen, autobommen en voert vijf zelfmoordaanslagen uit. De overige incidenten zijn vooral operaties tegen al-Shabaab uitgevoerd door het nationale leger, luchtaanvallen door het US AFRICOM en het Turkse leger in Somalië (TURKSOM). Er worden 95 burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld, vooral door de zelfmoordaanslagen van al-Shabaab. Bij incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) noteert ACLED 46 incidenten. Al-Shabaab is in 15 van de 46 incidenten de actor. De groepering ontvoert onder andere boeren en herders van de Hawadleclan als wraakactie en doodt burgers waaronder een koranleeraar en zakenman. Daarnaast noteert ACLED 25 incidenten van clangeweld door verschillende clanmilities tegen burgers behorende tot andere clans. Bijna alle intern ontheemden die vluchtten omwille van overstromingen en in mindere mate omwille van droogte en conflict/onveiligheid, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraan sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

Verwijzend naar bovenstaande vaststellingen met betrekking tot verzoeksters profiel als alleenstaande, kwetsbare vrouw, het voorgehouden seksueel geweld, de huisvesting en de ondervoeding, zijn er geen persoonlijke omstandigheden voorhanden die de kans vergroten dat verzoekster het slachtoffer zou worden van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviséerd. Er kan niet worden aangenomen dat er een persoonlijke omstandigheid is die een verhoogd risico oplevert om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld in Hiraan. Verzoekster laat dit na in concreto aan te tonen. Er zijn geen andere persoonlijke omstandigheden aan de orde.

Verzoekster toont aldus niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP